

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
Morning Star, Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 148 JAFFNA, FRIDAY, 22d & 29th APRIL 1988. No. 4 & 5

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

An Appreciation

Mrs. Annie Ramabai Jeyanayagam

Manipay mourns the demise of *Ramabai* as she endeared herself to one and all—the rich and the poor, the young and old and the Hindu and Christian. She fought the good fight, led an exemplary life and is now at rest with Jesus.

The elder daughter of the late Mr. and Mrs. Lewis Subramaniam who held a high ranking civilian post in India, she graduated there and joined the staff of Holy Family Convent Jaffna, her old School, as a Teacher. She taught for many years and won the liking and respect of the staff, the students and the parents.

Later she shifted to Manipay, her home town and taught at Memorial English School for many years till her retirement. She was an excellent teacher, had the interest of her students at heart and spared no pains to improve the lot of the weaker students. She was disciplinarian too. Her erudition, culture, winsome smile and chaste humour won the hearts of everybody. To the staff she was a happy associate and to the students she was a guiding light. She was a lover of peace and happiness. The moment she spotted any difference of opinion or ill will between the Principal and any member of the staff she would rush in to put things right. The students too—both boys and girls—sought her ready help eagerly to solve their own problems. She was a sort of a Mater familiar and was soon second in command. Here again she won the grateful hearts of the entire school—the staff, the students and the parents.

She was endowed with a particularly golden heart. During her retirement her life was marked by acts of love and charity. She could never bear the sight of any one suffering. She awaits a chance to help and derives immense pleasure from helping others. She put many a family on their feet and many a forlorn youth—boys and girls—back to life and sweet and peaceful living. Her charity knew no bounds. Caste or creed never interfered with her sense of giving. It was open to all. No won-

their hopes on learned Gamaliel's remarks "that which has a divine origin cannot disappear or be defeated"

(Acts V: 37-40)

The Service was followed by a tea party well attended by members and friends—a gathering of over 150

Mr. Stanley and Mr. Rathinasingham are both Alumni of Jaffna College.

der everybody honoured and revered her. She was a Christian par excellence

She was very much devoted to the Church and its activities. Although she was an Anglican, she kept faith with the Manipay Church in all its efforts. She would never miss a service or Christian function. She even organised a prayer group of ladies to visit the neighbouring Hindu homes to pray for their problems and sicknesses. They welcomed it dearly. She was God-guided in all her efforts and remained the Lady with a Lamp of love to the very last.

I am deeply indebted to her for many of her acts of loving kindness. Her company was always a source of great delight to me. I salute her.

— P. R. Ariyapooshanam.

London Tamil Congregation

For the First time in the history of LTC Palm Sunday Service was held and the Guest speaker was Rev. Dr. Thomas Thangaraj of Tamil Nadu Theological College Madurai. The worship was followed by "Kathakalakshebam" by him.

Vice President of the Sri Lanka Methodist Church Mrs. Sathiwathy Anandanayagam preacedhi at the May Service.

The following have been appointed as the Office bearers for 1988/9.

Hon. Secretary: Mr. Stanley Maliah.
Hon. Asst. Secretary: Mohan Solomons.
Hon. Treasurer: Mr. C. C. Emmanuel.
Choir Leader: Mrs. Vathany Than-giab.

Confederation of Health Service Employees

Sri Lanka deaths

The following were killed in October 1987 in the Jaffna District Hospital, which is the largest in the Northern Province: Dr. A. Sivapathasantharam, consultant paediatrician; doctors Ganesharatnam and Parimelalan; the matron Mrs. Vadivelu; nurses Mrs. Leelawathy, Miss Ramnathan and Miss Sivapalan; ambulance driver Mr. V. Shanmugalingam; telephone operator Mr. Kanagalingam; works supervisors Mr. Krishnarajah and Mr. Selvarajah; and hospital employees Mr. Sukumar, Mr. Sivaloganathan, Mr. Marutharajah, John Peter, Mr. Markandu, Mr. Thurairajah, Mr. Sivarajah, Mr. Jeganathan, Mr. K. Vetharianyan, Mr. K. Ratnarajah and Mr. Ratnasingam.

These names were sent out by the Co-ordinating Committee

UNDELIVERED ISSUE

Please re address all undelivered issues of the Morning Star

The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

IN MEMORIAM

CHERISHED MEMORIES

OF

Rev. K. S. Jeyasingam

Departed: 6th September 1980

and

Marjorie Rosemalar Jeyasingam

Departed: 8th March 1976

For I know whom I have believed.

II Tim: 1:12.

Fondly remembered and deeply missed.

All your loved ones,

25, Canon Somasundram Avenue,
Chundikul.

THIRD YEAR REMEMBRANCE

IN EVERLOVING MEMORY

OF

I. P. Thurairatnam

Called to rest on
27th April 1985.

"Deep in our hearts you will
always stay
Loved and remembered every
day".

Affectionately and lovingly
remembered by his wife
children and their families.

of North and East Sri Lanka, where civil war has been going on for the last four years.

Mrs. B. Y. R. Premarajah,
Wandsworth Health Authority,
and Mr. C. T. Premarajah,
Bloomsbury Health Authority,
(both COHSE members).

Tamil Christians in U.K.

A consultative document is being studied by several Tamil Christians all over U.K. with an idea of forming a co-ordinating fellowship. Tamils in and around London worship at four different places under different leaders and organisations. Some are Croydon Fellowship, Emmanuel Fellowship, Tamil Christian Fellowship, London Tamil Congregation.

At present joint prayer meetings and Bible studies are held once a month at different Churches. It is envisaged the co-ordinated Fellowship to take active role in the socio, political and economical state of Tamils.

J. D. C. S. I. 41st Annual Meeting

The following were elected to various boards and committees for 1988.

Secretary J. D. C. S. I.: Rev. A. Jeyakumaran.

Pro-tem Secretary: Mr. G. Rajanayagam.

Executive Committee: Rev. D. S. Thiagarajah, Rev. D. R. Ampalavanar, Mr. A. Kadirgamar, Mr. J. M. Sabaratnam, Dr. S. Jebanesan, Mr. M. Thambithurai, Mr. C. Jeyaratnam.

Representatives N. C. C.: Rev. T. S. Premarajah, Rev. S. Jeyanesan, Mrs. H. N. Rajaratnam, Mr. M. Thambithurai, Dr. S. Jebanesan.

C. M. C. Vellore: Mr. A. Kadirgamar, Dr. (Mrs.) R. G. Selvadurai.

Jaffna College Board: Dr. (Mrs.) M. Arudchelvam, Mr. S. S. Selvadurai, Rt. Rev. Dr. S. Kulandran.

Institute of Technology and Agriculture: Mr. S. Ratnavel.

C. L. S. Colombo: Rev. T. S. Premarajah, Mr. G. Rajanayagam.

U. T. C. Bangalore: Bishop, Mr. A. Kadirgamar.

Appointments

Treasurer J. D. C. S. I.: Mr. Noel A. Vimalendran.

Manager Uduvil Girls College: Mr. S. S. Selvadurai.

Director R. E. B.: Mr. G. Rajanayagam.

Manager Morning Star: Mr. A. Rajasingham.

English Editor: Mr. C. E. Rajasingam.

Associate English Editor: Dr. S. Jebanesan.

Tamil Editor: Rev. D. R. Ampalavanar.

Tamil Christian Worship at Perth — W. Australia

The first Anniversary Celebrations of the Tamil Christian Worship in Perth was held on 6-9-87 at the Osborne Park Uniting Church — where the monthly Tamil Service is held on the first Sunday of each month. Mr. Stanley Sinnadurai the chief organiser of the Tamil Service presided over the function. Rev. Des Fielding the Vicar of the Osborne Park Uniting Church was the chief guest and he preached the sermon. It was based on the protection and guidance provided by the Almighty to the Israelites when they were led out of captivity from Egypt.

Mr. N. S. Rathinasingham commenting on the period under review said that the number of families, attendance and preachers have either doubled or trebled and multiplication has been the Mathematics of their progress. He also based

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

தமிழ்நாட்டிற்கு புதிய ஆளுநர்

மலர் 148] 22, 29-4-1938 [இதழ் 4, 5

செய்திகள்

திருமதி இராசம்மா செல்வத்தலை

கல்லுவம் உடுப்பிட்டியில் வசித்தவருள், உடுப்பிட்டி சபையைச் சேர்ந்தவருமாகிய திருமதி இராசம்மா செல்வத்தலை காலமாகி விட்டார். இவர் இளைப்பாறிய அகிபர் திரு. S. S. செல்வத்தலையின் அருமை மனைவியும், முன்னாள் வைத்திய அகிபாரி (மாணிப்பாய் கிறிஸ் வைத்தியசாலை) டாக்டர் P. S. செல்வச்சக்கிரன், டாக்டர் B. S. செல்வராசா ஆகியோரின் அன்புத் தாயாருமாவார். அன்னரின் கல்லடக்க ஆராதனை இம்மாதம் 17ஆம் திகதி காலை 8-00 மணிக்கு சபைப் போதகர் அருள் திரு. V. N. தர்மகுலசிங்கம் அவர்களினால், இல்லத்திலும் கல்லறைத் தோட்டத்திலும் நடத்தப்பட்டது. யாழ். ஆதின முன்னாள் போராயர் அருள்மிகு எஸ். குலேந்திரன் அவர்களால் இரங்கலுரை வழங்கப்பட்டது.

இவரது பிரிவால் தயருமம் அன்னரின் கணவன், பிள்ளைகள் அவர்களது குடும்பத்தினர், இனசுற்றத்தினர் ஆனைவருக்கும் எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறோம்.

தமிழ் நாட்டிற்கு புதிய ஆளுநர்

தமிழக ஆளுநராக திரு. பி. அலெக்ஸாந்தர் பதவியேற்றார். இவர் நெடுங்காலம் பிரிட்டனுக்கான இந்திய உயர் ஸ்தானிகராகப் பணியாற்றியவர். "தமிழ் நாட்டில் சுதந்திரமான மாநிலத்தேர்தல்களை விரைவாக நடத்துவதற்கான வழிவகைகள் மேற்கொள்ளப்படும்" என்றார் ஆளுநர் திரு. அலெக்ஸாந்தர்.

விவரணம் இன்றி

17 ஆயிரம் குடும்பங்கள் தமிழ்நாட்டில் வடக்கில் இலங்கை விவரணப் பொருள் கிரிப்போகம் இன்னமும் மேற்கொள்ளப்படாமையால், பதினேழாயிரம் குடும்பங்கள் எவ்வித பொருளும் பெறாமையால் தவிப்பதாகப் புலவர் கூறப்படுகிறது.

மாணிப்பாய் கிறிஸ் மெமோரியல் வைத்தியசாலை

அண்மையில் இடம்பெற்ற கைவரங்கள் காரணமாக சேதப்படுத்தப்பட்ட மாணிப்பாய் கிறிஸ் வைத்தியசாலை கிருத்த வேலைகள் நடைபெற்று முடிந்ததனைத் தெரிவிக்கிறது.

இவ் வைத்தியசாலை செயல்படத்தொடங்கியுள்ளது இவ்வைத்திய சாலைக்கு வேண்டிய கிருத்த வேலைகளை இந்திய அமைதிப்படைவீரர் முன்னின்று செய்து முடித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ். ஆதினம் இன்னும் அதிகமான தொகை செலவழிக்க வேண்டியுள்ளதனை அறிவிக்கும்.

கிறித்த ரூபா நோட்டுகளை மாற்றலாம்!

பழைய கிறித்த ஐந்து ரூபா, இரண்டு ரூபா நோட்டுகளை இலங்கை இராணுவ முகாம்களில் மாற்றிக் கொடுக்கப்படும் இத்தகவலைப் பாதாபப்படி அமைச்சர் அறிவித்துள்ளார். இக்கொடுக்கலான மாற்ற விரும்புவோர் யாழ், கோட்டை, பருத்தித்துறை, வல்வெட்டித்துறை, காங்கேசன்துறை, பலாவி ஆகிய இராணுவ முகாம்களில் சில்லறைப் பணமாக மாற்றிக் கொள்ள முடியுமென அறிவிக்கும்.

அரசாங்க ஊழியர்களின் வீடுவீடயத்தில் அரசின் தீர்மானம்

அரசாங்கப் பணியாட்கள் இனிமேல் தமக்குரிய சொந்த வீடுகளைக் காட்டுவது 21 நாட்கள் சமயாசமய வீடும், 24 நாட்கள் விடுமுறை வீடும் மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும். இதைத் தவிர்த்த வேறு எந்த வீடும் சம்பளமற்ற வீடுகளைக் கருதப்படும் என அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

விமானப் போக்குவரத்து உடன்பாடு!

கொழும்புக்கும் புதுடெல்லிக்கும் இடையே நேரடி விமானப் போக்குவரத்துக்கு வழி செய்யும் உடன்பாடு ஒன்று, கொழும்பில் சமீபத்தில் கையொப்பம் இடப்பட்டது.

பலாவி விமான நிலையத்தைப் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றதாக அபிவிருத்தி செய்யவும் இந்த உடன்படிக்கை வழி செய்கின்றது.

வாழை இலையில் சாப்பிடுங்கள்!

விரதம் இருக்கும் நாட்களில், திருமணம், மற்றும் கிருத்தபுராசங்களில் வாழை இலையில் சாப்பிடுவது பரிமாறப்படுவது வழக்கம். ஏன் வாழை இலையில் சாப்பிடுவது கல்லடை தெரியுமா? இதற்குப் பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. வாழை இலை சாப்பாடு வெப்பத்தைக் குறைக்கிறது. பித்தம் வராமல் தடுக்கிறது. முக்கியமான காரண உணர்வைச் சரியான கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வருகின்றது.

நான் கல்வாரி அன்பை அறிந்திருக்கிறேன்?

— அமிக்காமிக்கேல் —

(முற்றொடர்)

தனது நேசகுமரனை எனக் கரக்கொடுத்து இவ்வளவாய் என்னை நேசித்தவருக்குக் கொடுக்காதபடி எதையாவது நான் ஒதுக்கி வைப்பேனென்று, அல்லது என் அந்தரங்க ஜெபத்தில் "ஆண்டவரே, இது ஒன்றைத் தவிர வேறெதையும் நான் உமக்காகக் கொடுப்பேன்" என்று சொல்லுவேனென்று நான் கல்வாரி அன்பை அறிந்தவனல்ல. நிரால் ஏற்படும் உபத்திரவம், தனிமை, பொருத்தமற்ற குழ்ச்சி, எதிர்பாராத சோதனைகள் முதலிய பரிட்சைகளைப் பொறுமைபாய்ச்சிக்காமல் அவைகளை ஒழிக்க முயலுவேனென்று நான் கல்வாரி அன்பை அறிந்தவனல்ல. ஒரு தானியமணியைப்போல் தரையில் விழுந்த சாக ஆயத்தமாயிரா விட்டால் நான் கல்வாரி அன்பை அறிந்தவனல்ல.

என்று ஜெபிப்பானான்; அல்லது தன்பங்களை சந்தோஷத்தோடு சுகிப்பதற்குப்பதிலாக பாரதாராடு முாடாயிருக்கிறதே என்றெண்ணிக் கவலைப்படுவேனென்று நான் கல்வாரி அன்பை அறிந்தவனல்ல என்று ஆண்டவரின் ஊழியம் முன்னேறுவதைவிட என் சொந்த சந்தோஷத்தை அதிகமாய்த் தேடுவேனெனும், இத்தவலைபின் முலமாய் நான் மிகுதியான கிருபையைப் பெற்றிருந்தபோதிலும் சொற்படவேனெனும் நான் கல்வாரி அன்பை அறிந்தவனல்ல நான் ஒரு நிமிடமும் கிருத்தலையில்லாமல் எப்பொழுதும் என்னைக்குறித்தே சிக்கித்துக் கொண்டிருக்கிறேனென்று நான் கல்வாரி அன்பை அறிந்தவனல்ல.

நான் "அளவுமீறிய அன்பு" என்கிறும் சிக்கண்டிருக்கிறேனென்று அல்லது, நான் என் ஆண்டவருக்குக் கீழ்ப்படியக்கூடாதபடி ஒரு ஆரோ ஒரு இடமோ, ஏதேனும் ஒரு காரியமோ தடைபாயிருக்குமானால் நான் கல்வாரி அன்பை அறிந்தவனல்ல. சிலுவையினடியிலுள்ள புழுதிப்பத்திர வேறு ஏதேனும் இடத்தை என் மனம் ஆசிக்கிறதானால் நான் கல்வாரி அன்பை அறிந்தவனல்ல.

சொல்லும் பொருளும்

திருப்பணிவிடை

திருப்பணிவிடை என்பது ஊழியம். சபையின் திருப்பணிவிடைக்கென அழைக்கப்படுதல் என்பது, இறைமக்களின் வாழ்க்கை தொழுகை என்பனவற்றில் பணிவிடையாற்றும்படி அழைக்கப்படுதலாகும்.

படுத்தும் நிலையை இழந்தது, இதனால், இச்சட்டங்களை எங்கள்கியாக்சியான ஒரு செய்தி வந்த வேதபாசரின் தேவை இல்லாமற் போயிற்று, மாறாக நமக்குகளை இருந்த கிறிஸ்துவின் பரிசையினைக் கருவாதாயிற்று. இது யூத சமய பரிசைருடன் ஒப்பிடப்படுகிறது (1 கொ. 10:118 என்க).

பழைய ஏற்பாட்டில் மூன்று வகைப் பிரிவினர்க்குத் திருப்பணிவிடை ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள், இறைவனால் குறிப்பிட்ட பணிவிடைக்குச் சிறப்பாக அழைக்கப்பட்டவர்கள். இம் முப்பிரிவினர் ஆசாரியர், தீர்க்கதரிசிகள், அரசர்கள் என்பவர்களே.

இதனால், கிறிஸ்தவ திருப்பணிவிடை படிப்படியாகக் கிறிஸ்தவின் ஆசாரியத்துவத்துடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டது. வேதபாசரால் செய்யப்பட்ட திருச்சட்ட விளக்கத்தின் இடத்தை நம் செய்திப் பிரசங்கமும், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைப் போதனையும் பிடித்தன. பெந்தேகொஸ்தை காரில் ஆசிரியர் வரம்பப்பட்டதோடு தீர்க்க தரிசனமானது ஒரு புதிய பணியில் புறப்பிக்கப்பட்டது.

புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் ஆசாரியரின் பணிவிடை ஒரு சிலைம் தேவாலயத்தில் பரிசுப்பந்தமான தொழுகைக்கு உட்பட்டிருந்தது. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் மிகவும் பாவலாயிருந்த தீர்க்கதரிசனம் ஒய்ந்து போயிற்று. நியாயப்பிரமாணத்தை வியாக்கியானத்தை தம் தொழிலாகக் கொண்ட வேதபாசர் நோன்றலாயினர். இவர்களுக்கு யூதசெபாலயத் தொழுகையில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை.

ஆகவே, கிறிஸ்தவ திருப்பணிவிடைக்கும் யூதசமயத் திருப்பணிவிடைக்கு மிடையே ஒரு தொடர்ச்சி இருக்கிறது. ஆனால், கிறிஸ்தவின் வெளிப்பாடும் பணிவிடையும் சபையின் திருப்பணிவிடையின் தன்மையை மாற்றியமைத்தது போலவே பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்பணியும் மாற்றியமைத்தது.

திருப்பணிவிடைக்குத் திருச்சபை தந்த பொருள் என்ன? கிறிஸ்துவின் ஆளுமை, பணிவிடை என்பவற்றிலிருந்தே நோடியாக இதன் நோக்கம் தோன்றுகிறது. யூதமதத்திலிருந்தும் சில கருத்துக்களைப் பெறுகிறது. யூதமத ஆசாரிய அமைப்புகள், பரிமுறைகள் யாவும், கிறிஸ்துவின் ஆசாரியத்துவம் பரி ஆசிரியத்தில் நிறைவேற்றியது. சடக்காரா நியதி சார்ந்த நிலையில் மோசேயின் சட்டங்கள் கிறிஸ்தவர்களைக் கட்டுப்

படுத்தும் நிலையை இழந்தது, இதனால், இச்சட்டங்களை எங்கள்கியாக்சியான ஒரு செய்தி வந்த வேதபாசரின் தேவை இல்லாமற் போயிற்று, மாறாக நமக்குகளை இருந்த கிறிஸ்துவின் பரிசையினைக் கருவாதாயிற்று. இது யூத சமய பரிசைருடன் ஒப்பிடப்படுகிறது (1 கொ. 10:118 என்க).

இதனால், கிறிஸ்தவ திருப்பணிவிடை படிப்படியாகக் கிறிஸ்தவின் ஆசாரியத்துவத்துடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டது. வேதபாசரால் செய்யப்பட்ட திருச்சட்ட விளக்கத்தின் இடத்தை நம் செய்திப் பிரசங்கமும், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைப் போதனையும் பிடித்தன. பெந்தேகொஸ்தை காரில் ஆசிரியர் வரம்பப்பட்டதோடு தீர்க்க தரிசனமானது ஒரு புதிய பணியில் புறப்பிக்கப்பட்டது.

ஆகவே, கிறிஸ்தவ திருப்பணிவிடைக்கும் யூதசமயத் திருப்பணிவிடைக்கு மிடையே ஒரு தொடர்ச்சி இருக்கிறது. ஆனால், கிறிஸ்தவின் வெளிப்பாடும் பணிவிடையும் சபையின் திருப்பணிவிடையின் தன்மையை மாற்றியமைத்தது போலவே பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்பணியும் மாற்றியமைத்தது.

கிறிஸ்தவ திருப்பணி விடைபெற்றிய அடிப்படையான எண்ணங்கள் சில சொற்களில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன "அப்போஸ்தலிசு" என்பவர்கள் (Apostellein - "அனுப்புதல்" என்ற கிரேக்க பதத்திலிருந்து தோன்றுகிறது) தமது அனுப்பணியைத் (Mission) தொடர்ச்சியாய்ச் (3-ம் பக்கம்பார்ச்ச)

நாரகை ஒளி

"கட்டளை என்பது ஒரு விளக்கு; அறவுரை என்பது ஒளி; கண்டித்தலும் தண்டித்தலும் நல்வாழ்வுக்கு வழி"

— தீதிமொழிகள், 6 : 23

எங்கள் கருத்து

துன்புறம் வேந்தன்

'இயேசுவை நம்பு, அவரை உனது ஆண்டவராக ஏற்றுக் கொள், உனக்குத் துன்பமே இருக்காது எப்போதும் மகிழ்வுடன் வாழலாம்' என்று பல பிரசங்கிமார் கூறுவதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். குறிப்பாகத் துன்பம் நிறைந்த இந்நாட்களில் அடிக்கடி குருமார் மேற்கூறிய போக்கைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர் என்பதை நாம் அறிவோம். இத்தகைய கூற்றுக்களில் ஓரளவு உண்மை அடங்கியிருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்கவில்லை, ஆனால் இது நற்செய்தியின் முழுமையல்ல.

கிறிஸ்தவ வாழ்வு, துன்பம் நிறைந்த வாழ்வு வேந்தன் இயேசு துன்பத்தின் வழியாகச் சென்றவர் அவரைப் பிலாத்து வாரினால் அடிப்பித்தான். போர்ச் சேவகர் அவரைக் கேலி செய்தனர். முன் முடியை அவரது தலையில் குடி அவரை அடித்தனர் துன்பத்தைப் பொறுமையோடே ஏற்றார். தமது பணியை மறக்கவில்லை

ஜனாதிபதி அல்லது தலைமை அமைச்சர் என்ற ஒரே காரணத்தால் வசதியையும், வாய்ப்பையும், பற்பல செளகரியங்களை அனுபவித்த நாட்டின் தலைவர்கள் பலர் ஆனால் அரசுறக் கரசலும், எந்த ஜனாதிபதி, தலைமை அமைச்சர்களிலும் மேம்பட்டவருமாகிய இயேசு பெருமான், வேந்தர்க்கு வேந்தனாகிய அண்ணல் கிறிஸ்து தலைசாய்க்க இடமின்றி, தனக்கெனப் பேராட படைவீரரின்றி, எவ்வித பட்டாடையோ பணியாட்களோ இன்றி துன்பத்தையும் துயரத்தையும் அணிந்து நின்றார், அவர் நமக்களிக்கவேண்டிய மீட்டிக்கு துன்பம் தேவை என்பதை உணர்ந்தார்.

'தனக்குரிய சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு எனக்குப் பின் செல்லாதவன் எனக்குச் சீடனாயிருக்க முடியாது' (லூ. 14 : 27) என்றார் இயேசுபிரான். அவர் சென்ற வழியே, அவர் அடியார் பின்பற்ற வேண்டிய வழி. இன்று கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மை சுகபோக வாழ்க்கைக்கல்ல, சிலுவையைச் சுமக்கும் வாழ்வுக்கே எம்பெருமான் அழைக்கிறார். இதற்காகவே, நாம் கடந்த காலப் பயங்கரச் சம்பவங்களிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டோம்.

நமது முள்முடி, சிவப்பங்கி, சிலுவை எவை என இந்நாட்களில் நாம் அறிவது அவசியம் தொழிலில் உண்மையாய் இருப்பதினால் வருகின்ற நட்டம், குறைவு. இவையே நமது முள்முடி. பள்ளியில், கல்லூரியில், தொழிற்சாலையில், நாட்டில், திருச்சபைகளில் நீதிக்குப் புறம்பான பேராட்டத்தில் ஈடுபட மறுப்பதால் வரும் துன்பங்கள், அயல் வீட்டு ஏழைக்கு உதவிபுரிய விரும்புவதால் மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டுப்பாடுகள் சமுதாயத்தால் ஒதுக்கப்படும் மக்களோடு அன்புடன் பழகுவதால் இழக்கவேண்டிய சில பெரியாரின் நட்புறவுகள் இராணுவம் செய்யும் அக்கிரமங்களை அநீதியென அறிவிப்பதால் வரும் துன்பங்கள் - இவை அனைத்தும் நமது சிலுவையாய் அமையலாம் அல்லவா?

இறைவன் நம்மைத் துன்பங்களிலிருந்து அற்புதமாய் மீட்டார் நாம் நல்லவர்கள் என்பதனால் அல்ல. பாதுகாப்பைப் பெற்ற நாம், துயரத்தில் ஆழ்ந்திருப்போர்க்கு ஆதரவை அளிக்கவும் அவர்களின் நல்வாழ்வுக்காக உழைக்கவுமே நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். இதுவரை தன் நலத்தோடு வாழ்ந்தோம், பொருட்களைச் சேர்த்தோம், பெரும் வீடுகளைக் கட்டி உல்லாசமாகச் சுகபோகத்துடன் வாழ்ந்தோம். ஆனால், இன்று நாம் கண்ட மிச்சமென்ன? வீடுகள் இடிந்தன, பொருட்கள் போயின, தேடிய பணம் சென்றுவிட்டது நாம் இன்னும் அழியாமல் இருப்பது ஆச்சரியமே!

ஆகவே, நம்மை விட்டு விலகாமலும், கைவிடாமலும், எம்மோடு இருக்கும் எங்கள் நாதரைப் போல, துன்பத்தினாலே இறையன்பை, சுயநலமின்றி பிறர் நலங்கருதும் பெருமனப் பான்மையுடன் செயற்படுவோமாக

வேதாகமச் சங்கீதங்கள்

— கவிதை வடிவம் :—
நவாஸியூர் சி. என். செல்லத்துரை

1	கீர்னைவன் மன்னவன் முறையின் குறையின்றி காக்கின்றார் காக்கின்ற ஆதலால் புதவந் தாழ்ச்சியும் விழ்ச்சியும்	இறைவன் அந்த என்னை நல்ல புயிர்வீலை வழிநடத்திக் மந்தைகளைக் மேய்ப்பனைப்போல் எனக்கு என்மாம் தனிமையுண்டு எனக்கு இல்லை இல்லை இல்லை	என்பார் நீதான் என் சீராய்ப்பின் என்வழி என்மயிர் உன்செய்கோல் உன்செய்கோல் அதிகாரக் வலுவாகத்	சேனிறைவா நேடுவந்து குறையின்றி காட்டியாகி காத்தோவாய் ஆட்சியோடு நீயேந்தும் கோலுபென்னை தேற்றித்தும்
2.	பகர்ப்புல்லுத் கடக்கண்டு ஒய்வுகள் வாய்ப்புகள் பாறா தேனாறு என்றென் நன்றென்னை உடற்ககம் மனப்பயம் பொற்புள் அற்புதச்	தாயினிலே நான் அமர்த்தே ஒய்ப்பதற்கு தருவதோடு போனொடுந் நீரினாக இடக்களியும் நடத்திச் செல்வார் குறைத்துநானும் கொள்ளும்போய் நெந்துக்கு கடந்தருவார்	முன்னிடை அறகுவை புதுச்சுவை உன்னுடை எந்தனை சொல்லொனா என்னிவை கணக்கற்று எனக்கென்று எனவேஎன் பரமேந்தம் நீரம்பியே	ஆட்கவது யின்எனக்கு அதிகவையார் விடுத்தனித்தாய் நல்கித்தாய் ஏற்றிட்டாய் முறையினிலே ஆக்கரும் இருப்பதற்காய் தத்துவிட்டாய் பாத்திரமும் உனவினாலே வழிந்துத்தும் குறைத்திடது
3	தனக்கிங்கு கனம்பொய்து நிதழும்நான் கனழும்நான்	அதிகமேன்மைக் பணிகமென்மாம் செய்வதற்கு உதவியெய்வார்	அத்துடன் என்றென் பெயர்க்காத மெய்யான அன்பாகத் நன்கு என்கால என்கட அதன்பின்பு நீதம்அங்கு	நீன்றிடது நனனுக்காக நன்மையோடு ஆதாயம் தந்தவந்த அவைஇனைத்து நேமென்மாம் ஒட்டித்தும் உனதுவிட்டும் வாழ்த்திடுப்பென்
4	இறப்பென்னும் இருக்கின்ற நான்நடத் என்பயம் என்பய	மரணஇருக் பள்ளத்தாக்கில் நானும்அங்கு எனக்குஎன்பென் மெனக்குஎன்பென்		

(2- பக்கத்தொடர்ச்சி)

செய்த வரும்படி கிறிஸ்துவால் கிபயிக்கப்பட்டு அதிராத்தோடு அனுப்பப்பட்டவர்கள், யோ. 20 : 31 — "பிறர் என்னை அனுப்பினது போல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்" என்றார் இயேசு பிரான். நற்செய்தியின் உண்மை களுக்கு அப்போஸ்தலர் சாட்சி பகர்ந்தனர். அவர்கள் போதித்தனர். ஒழுங்கு விதிக்கப்பற்றிக் தீர்மானிக்கின்றனர். இதர கிருப்பணி விடையாளரை "அனுப்புவதால்" சபை பரம்பும்படி செய்கின்றனர்.

"தூது" என்ற எண்ணம் கிறிஸ்தவத் திருப்பணிகளைக்கு அடிப்படையானது என்பதை அப்போஸ்தலர் பணியில் காண்கிறோம். அதாவது, கடவுள் மனிதரை அனுப்புவதற்காகக் கிறிஸ்துவையும் தமது பரிசுத்த ஆசிரியையும் அனுப்புவதுடன் தொடங்குகின்ற பணியைத் தொடர்ந்து செய்யவும் அதில் பங்கு வகிக்கவும் அனுப்பப்படுதல் என்ற எண்ணம் அப. கட. 13; 4; I பேது 1 : 12 ஆகிய வசனங்களில் காண்க.

(வளரும்)

காணும் போளவர்கள் பற்றிய புதிய சட்ட முறை!

ஒருவர் காணும்போள ஒரு ஆண்டின் பின், அவரை இறந்து விட்டார் என்றே கருதவேண்டும் என்ற கூறும் சட்டமுறை இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் சமீபத்தில் கிறைவெற்றப்பட்டது.

முன்னர் இருந்த சட்டத்தின் படி, ஒருவர் காணும்போள ஏழு ஆண்டுகளின் பின்னரே இறந்தவராகக் கருதமுடியும்.

இன்றைய சூழ்நிலையில் பலரின் மறைவுக்குக் காரணம் கூறமுடியா கிருக்கின்றது என்று மத்தகம எம்.பி. அனில் முன்கிங்க நாடாளுமன்றத்தில் சொன்னதாக அறி கிறோம்.

நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை:

யாழ். ஆதினத்தின் முன்னர் பொருளாளர் கிரு. S. S. செல்வத்தரை அவர்களின் தலைவியார், காலஞ்சென்ற கிருமதி கிரெசிடர் இராசமமா செல்வத்தரை அவர்களின் வாழ்வுக்காக இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை அள்ளரின் இல்லத்தில், (இராஜஸ்தான்) - கல்லுவம், கா வெட்டி) இம்மாதம் 9 ம. திகதி, சனிக்கிழமை காலை 10, 30 மணி யளவில், யாழ். ஆதினப் போர்பர் அருள்மிகு டி. ஜே. அம் பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது இவ்வாராதனையில் கிருமதி F. G. தம்பிஜயா, கிரு. S. செல்வம் ஆகியோர் கிருமறைப் பகுதியை வாசித்தனர். இரங்கலுரை கிருமதி டாக்டர் சந்திரா அம்பலவாணர், கிருமதி J. A. தவராசா ஆகியோரால் வழங்கப்பட்டன. போசிரியர் அருள்மிகு டி. ஜி. அம்பலவாணர் அவர்கள் ஆற்றுகை வழங்கினார். இவ்வாராதனைக்கென சிறப்பு பாக ஆராதனை ஒழுங்கு அச்சடிக்கப்பட்டது, தாய தமிழில் பெயர்க்கப்பட்ட பற்றுமதி (விசுவாசப் பிரமாணம்) பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆராதனையின் பின் அனைவர்க்கும் விருந்துபசாணை கிரு. S.S செல்வத்தரை அவர்களால் சூட்டப்பட்டது.

சமூக சேவை

ஒவ்வியூத்த கண்டக் இசைமேட்ட இல்லங்கள் மங்கப்போன வாழ்வுகள் அருகில் கிராமங்களில்
.....
ஒவ்வியூத்த கண்டக் இசைமேட்ட இல்லங்கள் ஒடிப்போய் ஒரு பெட்டுமோகல் வாக்கி வந்து
.....
எங்கள் விட்டு ஹாஸில் மாட்டி மகிழ்த்தேன்
— (போதகர் மாரா)

EDITORIAL COMMENTS

We Look Forward

Ourselves

After a six-month long quiescence, we are happy to be back on course from 1-4-88, taking to heart the advice of Samuel Butler, the British satirical novelist (1835-1902) that silence is not always 'golden'. It is tact that is golden and not silence.

There is another compelling reason for our desire to pursue our work as a christian journal with unrelenting zeal. By one of those coincidences which shape history, two of our starry moments loom large on the diocesan horizon as we approach the doorstep of the next century. We refer to the 175th Anniversary of the landing of the first band of American Missionaries at *Tellippalai* (in the Jaffna District) in 1816 and the 150th Anniversary of *The Morning Star* the second oldest newspaper established in 1841. Both these events fall in 1991—an year which the diocesan community is looking forward to, in a splendid concentrate of expectancy.

The Council Meets

The 41st Annual Meeting of the Council of the Jaffna Diocese of the CSJ was held at Vaddukoddai on the 12th and 13th of April, two auspicious dates which marked in Sri Lanka the Sinhalese and Tamil New Year Vaddukoddai and its suburbs were quiet ostensibly in tune with the mood of moderation in people's way of life now evidence everywhere.

The Bishop's Charge to the Diocese appears elsewhere in this issue. The Bishop pointed out that the trend of people to flee from the country does not square with their commitment "to suffer under Pontius Pilate"—an affirmation they make every Sunday. Of topical significance and importance was the resolution passed unanimously at the meeting that the Council calls upon the Government of India and Sri Lanka to wind down the state of belligerency and lay down the arms and set about immediately to prepare the groundwork for a lasting PEACE in the land. The Council also in this context acknowledged its indebtedness to foreign organisations and local bodies for their timely assistance rendered so thoughtfully to those caught unexpectedly in tragic situations.

Refugee Relief and Rehabilitation

High among the priorities of the Council's activities during the years 1986 and 1987 were according to Reports made available at the Council, work among those afflicted and displaced by the political offensives. In 1986, one million and twenty thousand rupees were spent on emergency relief. These included medical facilities free of charge at the diocesan medical clinics and accommodation for children at the Day Care Centres, run by the Diocese

At the request of the Government Agent of Jaffna, 1650 families have been given relief in the Jaffna Peninsula. A sum of five lakhs from grants obtained from the World Council of Churches was made available in 1987 to give relief particularly to those who had lost the bread-winners in a family.

The aid given by the Christian Union and the Methodist Church was used largely to relieve the sufferings of the people at *Varany*.

Children's Homes: Day Care Centres: Vocational Centres

"The frontiers of the possible" said a modern writer "are not determined by the limits of the actual. Despite the damages caused to buildings and losses caused to Day Care Centres the total number of children in our "homes" of the Diocese is 310 and the number in the 16 Day-Care Centres is 950. More than 95 per cent of the children in the Centres are non-Christians. Rajendrakulam in the Vavuniya District and Konavil and Bharathipuram in the Kilinochchi District are new Centres which have been opened

For the millions of people (the current population of Sri Lanka is 16.4. By the year 2001 AD this figure is expected to rise to 20 million) to whom life is a hard and marginal struggle the 'Homes' and Day Care Centres have been a great boon. But liberating the poor should not mean only providing welfare assistance. It also means reconstructing the total society with a more participatory slant. The *Mankulam* Vocational Centre and in a smaller scale the *Delft* Vocational Centre are attempts to serve this need:—

Many years ago, we remember at an ACUT Conference in Colombo, Mr J. C. A. Corea, then Principal of Royal College, made this comment. He said "students spent their time indulging in politics and complaining about food. They have no other interests".

Are "politics and food" dispensable interests? As a former Secretary of the NCCI put it "A Church for the poor is not sufficient: A Church with the poor is not enough: A Church of the poor is the thing" Unless the Church makes an attempt to clear the ambiguity that clouds our minds about the POOR, PEACE in the land would not be an immediate prospect. For, as the World Council of Churches has affirmed at Vancouver:—

"PEACE is a tree with justice at the root"

Bishop's Charge at the Diocesan Council

We have assembled here by the Grace of God and we remember His mercies with thankful hearts. We read in I Kings Ch: 19 how he guided the O T Prophet Elijah and a similar experience has been given to us in this land. Elijah is the earliest prophet we find in the O T. The first thing that came to him was the word of God and he gave the message according to the world of God he had received. If we reflect on the experience of Elijah we will receive the message for our time. At first Elijah spoke about the drought. When the drought came in Israel he went to Zarephath and met the widow who lived there but even in drought in the house of the widow there was flour and oil. Then the great prophet was wonderfully fed by the raven by brook Cherith. These experiences showed that the Lord was mighty and strong. This is an ordinary faith in the greatness of God. In our childhood we used to repeat the lines "Our God is God of Day and Night. In his hands are power and might". However, Elijah who saw the might of God had to undergo tribulations as well. In the time of King Ahab there was a great controversy in the land of Israel. The issue was whether Baal or Lord of Israel was the True God. At Mount Carmel Lord God accepted the sacrifice of Prophet Elijah. This was a clear sign that Lord was mighty and the Lord of history. The prophets of Baal were defeated and humiliated and Prophet Elijah exterminated them.

Jezebel the wife of King Ahab was infuriated by the action of Elijah and conspired to kill him. The prophet had to flee from the country. When the Prophet Elijah went into hiding the Lord asked him "What does thou here Elijah? (I Kings 19:9.) He told the Prophet "Go forth and stand upon the mount before the Lord. When the Lord said this Elijah replied "I had been very jealous for the Lord of God of hosts; for the children of Israel have forsaken thy covenant, thrown down thine alters and slain thy prophets with the sword; and I, even I am left; and they seek my life, to take it away", (I Kings 19:10.)

Because of this reply God gave him a vision. At first there was a great strong wind which was followed by an earthquake and a great fire, but God was not there. Even though these things were great upheavals in the history of man, Elijah could not see the presence of God in them. Finally there was a great silence and Elijah heard the soft voice of God. In these days our faith is also undergoing a similar experience. We repeat the line "Our God is God of Day and Night. In his hands are power and might". When we are in that stage we also become frustrated and disillusioned at times. Elijah told the Lord the reason for the hiding. The prophet was asked to go and wait on top of the mountain. The prophet who underwent the mountain-top experience had to go back to the mountain top to hear the word of God.

In the transfiguration of Jesus Christ prophet Elijah also appeared. At that time a voice came from heaven "This is my beloved son, listen to him". When the prophet stood alone trusting in the might of God a vision was given to him. The hands of God no doubt are powerful, but they are the hands stretched out from the cross. Jesus gave himself to the world by carrying away the sins of the world. He showed his might not by killing people but by giving himself to be killed by the people. His might and strength was seen in his suffering, for the sake of others. The big temptation for the Tamil people today is to flee from the country. When we make preparations to go out of this land the Lord asks what are you doing here? He says, do you not know the responsibilities I have given you. In the present situation as we live in a troubled country we need to experience the might of God in his suffering. The church is called upon to fulfill the Master's task of suffering under Pontius Pilate.

Obituary

Mrs. Sarojini Amarasingham

"The death occurred in Colombo after a short illness of Mrs. Sarojini Amarasingham beloved wife of C. Amarasingham, (Retired Manager, Lever Bros.), Loving mother of Selvaranee (Nigeria), Anton, Mano (U.K.), GnanaKumar, Evilyu (Dubai), Va. santha (Dubai). Loving grand mother of Jayakumar, Moban, Karunan, Chandrakumar, Anoja, Niranjala, Mala, Ashley & Neroji, Mother-in-law of T. Selvarajah (Nigeria), Janaky, Mohini (U.K.),

Mathanarajah (Dubai), Trevor (Dubai) and Priya.

Cortage taken from 73/34, Sri Saranankara Place, Dehiwala for burial at General Cemetery, Kanatha on 8th November 1987.

Correction

We are sorry that in the news report "Installation of New Principal" which we published in our last issue the name of the reporter Mr. Vitor Kirupairaj had been inadvertently omitted.